

[Udenrigsministeren.]

i første Række tilsigter. Hvad angaar Enkelthederne i Lovforslaget, tror jeg, at det mest hensigtsmæssige vil være at nøjes med at henvide til de Lovforslaget ledsagende Motiver, og jeg skal da nøjes med at anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg skal lade den første paa Dagsordenen opførte Sag udgaa til senere.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaart fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Forhandlingen genoptoges.

Munch-Petersen: I den Programudtalelse, som Statsministeren forelagde ved Rigsdagens Aabning, en Udtalelse, hvori der jo i øvrigt ikke var ret meget for Arbejderne, var der en Bemærkning om, at man vilde fremsætte et Lovforslag om Bemandingsregler og Arbejdstid for Søfolk, og den samme Udtalelse findes ogsaa i Programudtalelsen fra Socialdemokratiets Hovedbestyrelsesmøde den 23. Maj. Man kunde jo glæde sig over denne Udtalelse, hvis man ikke kunde se, hvad der ligger bag en saadan Erklæring. Sagen er nemlig den, at Bemandingsreglerne for Søfolk er fastsat rent administrativt af daværende Søfartsminister Stauning, og altsaa kunde den nuværende Søfartsminister Hauge lige saa administrativt ændre disse reaktionære Bemandingsregler, som Søfolkene i Dag lider under, og som Følge af hvilke der sker en systematisk Underbemanding i danske Skibe. Naar Regeringen nu henskyder dette Spørgsmaal til Lovgivningen, til Trods for at den selv administrativt har fastsat og administrativt kunde ændre Reglerne, er det netop et Tegn paa, at Regeringen ikke ønsker bedre Bemandingsregler for Søfolkene, men derimod ønsker at udnytte dette Spørgsmaal valgagitorisk set og som Led i den Kampagne mod det stadig fremførte Skræmbillede, Landstinget, som føres fra Regeringspartiernes Side.

Saaledes som det er med Søfolkernes Forhold, har det sig ogsaa paa adskillige andre Omraader: at man netop for at skjule, at man rent administrativt fører en reaktionær Politik, søger at stille det op, som om

det kom an paa Lovforandringer paa disse Punkter. Vi har fremsat et Lovforslag, som indeholder Bestemmelse om bedre Bemandingsregler for Søfolkene, men det har vi kun gjort, fordi Regeringen ikke administrativt vil rette disse Forhold, som den kunde rette, og saaledes har vi paa en Række andre Omraader fremsat Lovforslag om Forbedringer i Arbejdernes Forhold — Forhold, der kunde rettes administrativt, hvis Regeringen vilde.

Den samme falske Stilling er det i Virkeligheden, Regeringspartierne har indtaget over for Skyttekorpserne, naar man nu søger at stille det op, som om det er en Lovændring, der skal til — for dog i hvert Fald nogenlunde at faa Ram paa Skyttekorpserne. Her er det nemlig ogsaa saaledes, at de saakaldte frivillige Skyttekorps netop kan florere som Følge af de Begunstigelser, de har ved den rent administrative Overenskomst, som er sluttet mellem dem og Forsvarsministeren. Der siges ganske vist stadig fra borgerlig Side, især fra Det konservative Folkepartis Side, at Skyttekorpserne er politisk neutrale. Det er imidlertid slaaet fast gennem Carsten Rafts berygtede Bidetangs-Cirkulære, at der finder et Samarbejde Sted mellem den konservative Ungdom og de frivillige Skyttekorps, og fra denne Talerstol har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft indrømmet, at det er naturligt, at disse Korps rekrutteres først og fremmest fra den konservative Ungdom. Det er jo saaledes, at den konservative Ungdom i stadig højere Grad bliver en aaben fascistisk Organisation. Det kan ikke nytte, man søger at skyde sig ind under, at man ikke efteraber tyske Metoder, at man bygger paa national dansk Grund, for det gør jo alle fascistiske Strømninger i Danmark nu. I den første Tid efter Hitlers Magtovertagelse søgte man direkte at efterligne det tyske, og man indrømmede det ogsaa nogenlunde aabent, men efter at Fascismen har spillet saa fuldkommen Fallit, forsøger man nu at hævde, at man bygger paa dansk national Grund. Men derved bliver Organisationen jo ikke mindre fascistisk præget, og Kendsgerningen er altsaa, at denne Organisation stiller en meget stor Part af Medlemmerne til Skyttekorpserne. Alene dette maa jo gøre, at anderledes tænkende i høj Grad maa stille Spørgsmaal om disse Skyttekorps' politiske Opfattelse. Det er blevet indrømmet af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at det var naturligt, som han sagde, at først og fremmest den konservative Ungdom gik ind i de frivillige Korps, fordi den var særlig forsvarsvenlig indstillet, og efter det